



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 853/2026
15.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прања новца из члана 245. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног- адвоката Александра Зарића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр. 45/24 од 31.03.2026. године и К По4 бр. 45/24-КвПо4 бр. 96/26 од 19.05.2026. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Зарића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр. 45/24 од 31.03.2026. године и К По4 бр. 45/24-КвПо4 бр. 96/26 од 19.05.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр. 45/24 од 31.03.2026. године, окривљени АА обавезан је да накнади трошкове кривичног поступка у предмету Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр. 45/24, тако што ће износ од 803.712,00 динара уплатити на буџетски рачун Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције, а износ од 5.000,00 динара на име паушала на буџетски рачун Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције, све у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр. 45/24 -КвПо4 бр. 96/26 од 19.05.2026. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Александра Зарића, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр. 45/24 од 31.03.2026. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА-адвокат Александар Зарић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијана

решења тако што ће окривљеног обавезати да плати само нужне трошкове кривичног поступка, или да побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног у уводу поднетог захтева, као разлог подношења, наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, која је општег карактера, а у образложењу захтева истиче да је нижестепеним решењима окривљени обавезан да плати све трошкове поступка, иако они нису били нужни, обзиром да му је на терет стављено да плати трошкове физичко – хемијског вештачења о утврђивању дроге на новчаницама, као и ДНК вештачења на колима и на оружју, а који трошкови немају никакве везе са извршењем кривичног дела прања новца због ког је окривљени проглашен кривим. Према наводима захтева, нижестепени судови су на овај начин поступили супротно члану 264. став 3. ЗКП, јер је морао бити обавезан да плати само трошкове поступка који се односе на кривично дело због ког је оглашен кривим.

По оцени овога суда, бранилац окривљеног изнетим наводима захтева оспорава чињенично утврђење нижестепених судова у погледу висине трошкова које је окривљени обавезан да плати, односно указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП. Како ова повреда, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић